

[Ellinger.]

ved man derimod for den anden Afdelings Vedkommende, Apotekerafdelingen, thi der udnævner Indenrigsministeren for 6 Aar ad Gangen en Apoteker som Leder. Han antager desuden en farmaceutisk Kandidat som Konsulent efter indhentet Erklæring fra Sundhedsstyrelsen. Men nu ved man i Virkeligheden ikke, som jeg sagde før, hvem der er Sundhedsstyrelse. Det maa vel være efter indhentet Erklæring fra Medicinaldirektøren. Saa bliver der Mening i det, thi det kan dog ikke være baade den hygiejnisk-lægelige Afdeling og Apotekerafdelingen og Sekretariatet, som Sundhedsstyrelsen bestaar af i Henhold til § 7, Stk. 2 — det kan dog ikke være disse Afdelinger, som skal erklære sig om, hvilken farmaceutisk Kandidat der skal være Konsulent i Apotekerafdelingen. Der staar saa, at de Sager, der vedrører Apotekerafdelingen, behandles af Medicinaldirektøren i Forening med Afdelingslederen og den farmaceutiske Kandidat, som er Konsulent, men mindre vigtige Sager kan dog behandles af de to førstnævnte Herrer, uden at Konsulenten er med. Det er nu meget vanskeligt at afgøre, hvilke Sager der er mindre vigtige, men det er formodentlig de to Herrer, der afgør, om de skal tilkalde Farmaceuten eller ej. De afgør altsaa, hvad der er mindre vigtige Sager, og hvad der er vigtige. Videre hedder det, at indenfor Apotekerafdelingen afgøres Sagerne ved Stemmeferhed. Der er altsaa 3 i denne Afdeling, Medicinaldirektøren, Apotekeren og den farmaceutiske Kandidat, og jeg synes, det maa være meget ubehageligt for Medicinaldirektøren, hvis de to andre, den, der er Afdelingsleder under Medicinaldirektøren, og den, der er Konsulent, gaar hen og afgør en Sag imod ham ved Stemmeferhed. Derefter staar der, at Afdelingen — det vil formodentlig sige Afdelingslederen, Apotekeren — er ansvarlig for, at den efter vedkommende Sags Art fornødne særlige Bistand er indhentet før Afgørelsen af Sagen. Men saa kommer der i Stk. 4, at ved Behandlingen af de i § 38 i Lov om Apotekervæsenet — dette Punkt omtalte det ærede 7de tingvalgte Medlem (Rytter) — omhandlede Sager kan Apotekerafdelingen tilkalde en eller flere af den hygiejnisk-lægelige Afdelings Konsulenter til at deltage i Afgørelsen. De 3 Herrer — eller de 2, hvis det er mindre vigtige Sager — er altsaa Herre over, hvor mange af Lægerne de vil tilkalde ved Afgørelsen. Men saa kan det dog alligevel være vigtige Afgørelser, og i saadanne Sager kan der blive Tale om Stemmelighed indenfor denne rent tilfældig

sammensatte Kreds, og i Tilfælde af Stemmelighed gør Medicinaldirektørens Stemme Udslaget, hvilket jeg finder ganske naturligt i en Forsamling, hvor han er med.

Jeg synes, at det hele er overordentlig løst opbygget, men da der efter de fremsatte Udtalelser bliver Adgang til en Udvalgsbehandling, kan vi maaske komme til en lidt klarere og bedre Affattelse af Lovforslaget og maaske ogsaa faa de værste Knuder, som den ærede socialdemokratiske Ordfører omtalte, hugget over eller skaaret bort.

Jeppesen (Drusebjerg): Det foreliggende Lovforslag kommer til dette høje Ting med den Vægt, som en enstemmig Vedtagelse i det andet høje Ting giver. Under Hensyn hertil og under Hensyn til det sene Tidspunkt af Samlingen skal jeg ikke komme dybere ind paa Lovforslagets Bestemmelser. Det, jeg betragter som Hovedsagen, er den Mulighed for en hurtigere sagkyndig Behandling i Sundhedsstyrelsen, som gives ved Udnævnelsen af Konsulenter, der kan tage Del i Afgørelsen af de enkelte Sager og give deres Besyv med om, hvorledes Afgørelsen skal træffes. Dermed er der skabt Mulighed baade for en hurtig Behandling og en retfærdig Afgørelse af Sagerne.

Der er jo fra anden Side blevet udtalt Ønske om Nedsættelse af Udvalg. Jeg har forstaaet den ærede Ordfører for Venstre saaledes, at de Indvendinger, han havde at gøre — det var jo ogsaa i nogen Grad Tilfældet med de Ændringer, som ønskedes fra konservativ Side —, var mere af formel end egentlig af reel Art, og under Hensyn hertil udtaler jeg Ønsket og Haabet om, at Lovforslaget maa blive vedtaget i denne Samling, selv om en kort Udvalgsbehandling vel maa tages med, før Sagen kan endeligt afgøres.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme her i Tinget.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg takker for de velvillige Udtalelser, der er fremsat af Ordførerne for Venstre, Socialdemokratiet og det radikale Venstre. Jeg forstaaer, at Ordføreren for det konservative Folkeparti for saa vidt var noget mere kritisk indstillet.

Til de Bemærkninger, som den ærede Ordfører for Venstre (Rytter) fremsatte, har jeg egentlig ikke andet at sige, end at det er Bemærkninger, som jeg er villig til at tage fuldt Hensyn til. Det gælder Bemærkningen til § 1 om, at der ikke udtrykkes